

РЕШЕНИЕ

№ 5897

гр. София, 28.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 30.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **12079** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на П. М. П., чрез адв. М. П. срещу Заповед № 513з-6758/20.09.2019г. на Директора на СДВР, с която на оспорващия е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от 6 месеца.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, поради противоречието му с материалния закон и нарушение на процесуалните правила. Твърди, че оспорената заповед е издадена извън преклузивния двумесечен срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР. За установяване на дисциплинарното нарушение не е била съставяна нарочна комисия, не е бил уведомен жалбоподателя за започналото дисциплинарно производство. Самата Заповед № 513з-6758/20.09.2019г. не съдържа реквизитите на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, като в същата никъде не е било посочено какво е извършено от служителя и какво е следвало да бъде извършено. В тази връзка прави извод, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Липсвала преценка на дисциплинарно разследващия орган по см. на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР

Моли за отмяна на Заповед № 513з-6758/20.09.2019г. и присъждане на съдебните разноски.

В съдебно заседание пред Административен съд София - град, жалбоподателят се представлява от адв. П., който поддържа жалбата на заявените основания. Допълва още, че жалбоподателят не е бил изслушан преди налагане на наказанието, а

дисциплинарната проверка е приключила извън срока, определен за това 10.07.2019г., като този срок не е бил удължаван.

Ответникът – Директор на Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. В писмени бележки по делото юр.к. И. аргументира неоснователност на жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от Заповед № 8121к-1670/26.04.2016г. и акт за встъпване в длъжност (л. 38-39), както и кадрова справка рег. № 513р-68154/22.08.2019г. (л. 55) към процесния период жалбоподателя П. е изпълнявал длъжността заместник-началник 02-РУ-СДВР

Столична дирекция на вътрешните работи е постъпила докладна записка № 226р-8642/22.04.2019г. по описа на 02 РУ - СДВР, в която били изнесени данни за неправомерни действия на служители от 02 РУ - СДВР.

Със Заповед № 513з-3648/10.05.2019г. по описа на СДВР, изменена със Заповед № 513з-4246/29.05.2019г. с Заповед № 513з-4568/11.06.2019г. е извършена проверка на основание чл. 205, ал. 2 от Закона за МВР.

Проверката приключила със Справка рег. № 226р-14273/04.07.2019г. Справка рег. № 513р-75585/18.09.2019г., в която е установено следното:

На 20.04.2019г., за времето от 07,00ч. до 19,00ч. на младши инспектор Кр. И., съвместно с младши инспектор А. А., са били назначени в наряд като АП 455 на 02 РУ - СДВР. Около 17,45ч., при обход в [населено място], на [улица], служителите спрели за проверка лек автомобил „Фолксваген Голф“ с рег. [рег.номер на МПС], с водач на Л. С. и пътник М. Д.. След проверка на документите за самоличност, М. Д. била освободена, тъй като същата заявила, че живее с Л. С. на горепосочения адрес. При проведения разговор С. бил превъзбуден и на моменти говорил несвързано и неразбираемо. Служителите поискали съдействие С. да бъде тестван за наркотични вещества, тъй като имали съмнение предвид поведението му, че е употребил такива. С. се опитал да напусне мястото на проверката, при което били предприети действия по задържането му. В този момент от адреса излязла М. Д., на която С. казал да пусне „лайф“ и да снима задържането му. С. оказал съпротива, като изблъскал младши инспектор И. и дърпал за униформата младши инспектор А..

На основание чл. 72, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, Л. С. е бил задържан със Заповед №226зз-1888/20.04.2019г., а М. Д. е била задържана със Заповед № 226зз-1887/20.04.2019г. във 02 РУ – СДВР. С протокол за доброволно предаване М. Д. по време на задържането предала 1 бр. мобилен телефон I. б. При преглед на телефона било установено, че е било заснето как лицето предлага пари на служителите на МВР.

За случая е била изготвена докладна записка от младши инспектор К. И. с рег. № 8642/24.04.2019 г. по описа на 02 РУ - СДВР, в която докладва, че при проверка на лицето Л. С. от [населено място], същия оказал съпротива на нея и колегата и младши инспектор А. А., като ги блъскал и дърпал. Органите на досъдебното производство са приели, че от същата може да се направи основателно предположение, че е извършено престъпление от общ характер затова, че Л. С. е извършил непристойни действия и е употребил сила срещу орган на властта при извършената му проверка. Предвид наличието на законен повод (съобщение до органите на досъдебното производство, а

именно докладна записка рег. № 8642/24.04.2019г. по описа на 02 РУ - СДВР и съдържащите се в нея достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер по чл. 325, ал. 2 от НК), е образувано досъдебно производство № 22633МК-890/25.04.2019г. по описа на 02 РУ - СДВР, пр. пр. № 13122/2019г. по описа на СРП на основание чл. 212, ал. 2 от НПК с първо действие по разследването разпит на свидетел.

По време на оформяне на документите на задържаните, комисар П. П. - заместник-началник на 02 РУ - СДВР, е разпоредил, Л. С. да бъде качен в неговия кабинет. Малко по-късно комисар П. разпоредил при него да бъде качена и М. Д.. В 02 РУ - СДВР била разследващ полицай Вида Д. - дежурна в ДОГ на 02 РУ - СДВР. С нея се консултирали за задържането на лицата и гледали записите от телефона на М. Д..

От събраните в проверката доказателства е било установено, че на 20.04.2019г., комисар П. П. е приел в кабинета си в сградата на 02 РУ - СДВР, задържаните лица Л. С. и М. Д.. Позволил е да се върне телефона на М. Д., който е бил предаден с протокол да доброволно предаване, записа от задържането е бил наличен в него и вещта с протокола за доброволно предаване е занесена в кабинета му по негово нареждане. Комисар П. е позволил на М. Д. да изтрие записа, след като задържаните лица са заявили, че нямат претенции към служителите и е разпоредил тяхното освобождаване. Прието е, че е следвало, полицейските служители да бъдат разпитани в качеството им на свидетели и да бъде започнато досъдебно производство на основание чл. 212, ал. 2 от НПК, което е сторено на 24.04.2019г., да се изследва записа на мобилния телефон и материалите да се докладват в СРП. Вместо това в деня на изготвяне на докладната записка от младши инспектор И., приета от органите на досъдебното производство и послужила за образуване на досъдебно производство (законен повод за образуване на досъдебно производство и достатъчно данни по смисъла на чл. 211, ал. 1 от НПК), не е регистрирана като заявителски материал в нарушение на Вътрешни правила за организация на работа в МВР по заявителски материал за престъпления от общ характер. Комисар П. е счел, че изземването на телефона на М. Д., не е представлявало неотложно действие в рамките на процесуално-следствено действие по реда на НПК, но не се е съобразил с факта, че случаят не е докладван на дежурен прокурор (видно от обяснението на старши разследващ полицай Вида С., същата е направила неуспешен опит да се свърже с прокурора и да получи конкретни указания от него).

Комисар П. неправилно е разпоредил да бъде върнат мобилния телефон на М. Д., преди да е приключила проверката по преписката и след преценка може ли да се ползва съдържащия се в него запис и по какъв ред. В случая мобилния телефон се явява важно и съществено доказателство за изясняване на действията на полицейските служители и на задържаните лица. Видно от постановление на прокурор В. О. при СРП от 27.05.2019г., наблюдаващ ДП № 890/2019г. по описа на 02 РУ - СДВР е, че след като се е запознал с материалите по образуваното разследване, е дал задължителни писмени указания за извършване на допълнителен разпит на полицейските служители присъствали на мястото на задържането, както и че в показанията им са налице съществени противоречия и следва да се извършат очни ставки. Също така прокурора е указал да се изясни и конкретизира в какво точно се е изразявало агресивното и арогантно поведение на Л. С. и М. Д., спрямо присъствалите на място полицейски служители.

Прието е, че невъзможността да бъде изследван записа от телефона на М. Д., очевидно

затруднява разследването по такъв начин, че да не може да се определят конкретните твърдени действия на задържаните лица за нарушение на обществения ред и непристойни действия, както и по отношение твърденията на полицейските служители за употребена сила срещу тях.

На комисар П. е връчена покана № 513р-59683/23.07.2019 г., по която е дал обяснение с рег. № 513р-59884/24.07.2019 г. по описа на СДВР.

Обобщено е, че комисар П. П. е приел в служебния си кабинет двете задържани лица, като с бездействието си е позволил да бъде изтрит запис от телефона на М. Д.. След това телефонът ѝ е бил върнат и е разпоредил задържаната да бъде освободена. Служителят е упражнил правомощия, с каквито не е разполагал, а именно връщане на доброволно предадена вещ-мобилен телефон, която е приобщена към образуваната проверка и преди случаят да е докладван на дежурен прокурор. С бездействието си служителят не е изпълнил и служебните си задължения, визирани в раздел II от специфична длъжностна характеристика за длъжността заместник началник на РУ при СДВР с рег. № 513р-16647/12.06.2019г. - (Проверява и оценява съобщения и други материали, с оглед данни за извършени престъпления от общ характер, като съблюдава стриктно разпоредбите на НПК при изпълнение на задачи, свързани с разкриването на престъпления, съобразно компетентността и специализацията си). Комисар П. е следвало, но не е извършил проверка и оценка на съдържанието на записите в доброволно предадения мобилен телефон, относно данни за извършено престъпление от общ характер. Правомощие е правото-задължение на държавния служител да издава волеизявления, да извършва действия или бездействия с правно значение и последици. Тези правомощия се определят от функцията, която осъществява държавния служител и в съвкупността си съставляват рамките на неговата материална компетентност.

Извършеното от комисар П. П. - заместник-началник на 02 РУ - СДВР, е нарушение на служебната дисциплина съгласно чл. 194, ал. 2, т. 2 (неизпълнение на служебни задължения) и т. 3 (неспазване на служебните правомощия) от Закона за МВР, за което на основание чл. 200, ал. 1, т. 5 (превишаване на правомощия) и т. 11, предл. първо (неизпълнение на служебни задължения) от ЗМВР, се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „порицание“.

При горните съображения е направено предложение до директора на СДВР за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 (шест) месеца до 1 (една) година.

Със Справка рег. № 226р-14273/04.07.2019г. се е запознал дисциплинарно наказващия орган на 07.07.2019г., видно от положения подпис с дата (л.60 и сл.).

Със Справка рег. № 513р-75585/18.09.2019г. се е запознал дисциплинарно наказващия орган на 18.09.2019г., видно от положения подпис с дата (л.40 и сл.).

По делото на л. 374- 377 са приложени покана № 513р-59683/23.07.2019г. и покана № 513р-75882/18.09.2019г., получени съответно на 23.07.2019г. и 19.09.2019г. видно от подписите с дата.

Издадена е процесната Заповед № 513з-6758/20.09.2019г. на Директора на СДВР, с която при преповтаряне на изложеното в Справка рег. № 513р-75585/18.09.2019г. на жалбоподателя е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от 6 месеца.

По делото е представено заявление рег. № 226р-16591/31.07.2019г. от П. за ползване на отпуск за периода 05.08.2019г. до 23.08.2019г.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена от активно легитимирана страна в законоустановения срок, доколкото Заповед № 513з-6758/20.09.2019г. е връчена на 02.10.2019г., видно от отбелязването и положен подпис на нея, а жалбата е депозирана пред АССГ на 14.10.2019г. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен административен орган – директора на СДВР, в рамките на предоставените му правомощия с чл. 204, т. 3 във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗМВР.

При издаването на оспорената заповед са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Не е ограничено правото на защита на жалбоподателя противно на изложените в тази насока възражения. Същият е бил запознат с образуването на дисциплинарното производство, както и с всички актове, съставени в рамките на същото. Това се установява от полаганите подписи с дата по приложените по делото доказателства.

Спазен е двумесечният срок по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР за налагане на дисциплинарно наказание от датата на откриване на нарушението. Съгласно чл. 196, ал. 1 от ЗМВР дисциплинарното нарушение се смята за открито, когато органът, компетентен да наложи дисциплинарното наказание, е установил извършеното нарушение и самоличността на извършителя. В ал. 2 на чл. 196 от ЗМВР е предвидено, че установяването на дисциплинарното нарушение се осъществява в момента, в който материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В този смисъл и Тълкувателно решение № 2/04.07.2002г. по ТД № ТР – 3/2001г. на ВАС, което не е загубило значението си.

Конкретно в случая съдът приема, че материалите от дисциплинарното производство са постъпили при компетентния дисциплинарно наказващ орган със Справка рег. № 226р-14273/04.07.2019г., с която се е запознал на 07.07.2019г., съгласно положен подпис с дата. От доказателствата по делото се установява, че за периода 05.08.2019г. до 23.08.2019г. П. е бил в отпуск, съгласно заявление рег. № 226р-16591/31.07.2019г. Съгласно правилото по чл. 195, ал. 3 от ЗМВР когато държавният служител е в законоустановен отпуск сроковете по чл. 195, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР не текат. Следователно, крайния срок на който е следвало да бъде издадена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание е 22.09.2019г. Процесната Заповед № 513з-6758 е постановена на 20.09.2019г. с което е спазен и срока за налагане на дисциплинарно наказание.

Не се споделя и възражението за липса на компетентност на дисциплинарноразследващата комисия по чл. 205, ал. 2 от ЗМВР. Видно от представените по делото Заповед № 513з-3648/10.05.2019г. по описа на СДВР, изменена със Заповед № 513з-4246/29.05.2019г. и Заповед № 513з-4568/11.06.2019г. за извършване на проверка на основание чл. 205, ал. 2 от Закона за МВР налице е валидно сформирани дисциплинарноразследващ орган с краен срок за приключване на проверката 10.07.2019г. Казано по-горе бе, че Справка рег. № 226р-14273 е изготвена на 04.07.2019г., /неправилно отразена в заповедта като доклад/ с която ДНО се е запознал на 07.07.2019г., която справка именно съдът приема за надлежен процесуален документ в настоящето производство.

Най-после съдът счита, че не са нарушени правилата на чл. 206, ал. 1 и ал. 2 от ЗМВР.

По делото са представени покана № 513р-59683/23.07.2019г. и покана № 513р-75882/18.09.2019г., получени съответно на 23.07.2019г. и 19.09.2019г. видно от подписите с дата. Дали и как ще се възползва от предоставената възможност за даване на обяснения и представяне на доказателства зависи изцяло от волята на жалбоподателя. Важното е в случая, че ДНО е дал възможност на П. да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения преди налагане на дисциплинарното наказание.

При определяне на вида и размера на дисциплинарните наказания са взети предвид тежестта на нарушението и настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата. За последното има пространни мотиви в Заповед № 513з-6758/20.09.2019г., които съдът счита, че не следва да преповтаря.

По приложението на материални закон съдът съобрази следното:

Дисциплинарната отговорност на П. П. е ангажирана на основание чл. чл. 194, ал. 2, т. 2 и т. 3 от Закона за МВР, за което на основание чл. 200, ал. 1, т. 5 и т. 11от ЗМВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 месеца.

Като фактически обстоятелства за ангажиране на отговорността на служителя е посочено, че на 20.04.2019г., комисар П. П. е приел в кабинета си в сградата на 02 РУ - СДВР, задържаните лица Л. С. и М. Д.. Позволил е да се върне телефона на М. Д., който е бил предаден с протокол да доброволно предаване, запис от задържането е бил наличен в него и вещта с протокола за доброволно предаване е занесена в кабинета му по негово нареждане. Комисар П. е позволил на М. Д. да изтрие записа, след като задържаните лица са заявили, че нямат претенции към служителите и е разпоредил тяхното освобождаване.

Същите обстоятелства са обвързани с това, че със докладна записка с рег. № 8642/24.04.2019г. по описа на 02 РУ – СДВР от младши инспектор К. И.. Органите на досъдебното производство са приели, че от същата може да се направи основателно предположение, че е извършено престъпление от общ характер затова, че Л. С. е извършил непристойни действия и е употребил сила срещу орган на властта при извършената му проверка. Предвид наличието на законен повод (съобщение до органите на досъдебното производство, а именно докладна записка рег. № 8642/24.04.2019г. по описа на 02 РУ - СДВР и съдържащите се в нея достатъчно данни за извършено престъпление от общ характер по чл. 325, ал. 2 от НК), е образувано досъдебно производство № 22633МК-890/25.04.2019г. по описа на 02 РУ - СДВР, пр. пр. № 13122/2019г. по описа на СРП на основание чл. 212, ал. 2 от НПК с първо действие по разследването разпит на свидетел.

Направен е извод, че комисар П. неправилно е разпоредил да бъде върнат мобилния телефон на М. Д., преди да е приключила проверката по преписката и след преценка може ли да се ползва съдържащия се в него запис и по какъв ред. С бездействието си е позволил да бъде изтрит записа от телефона на М. Д.. Служителят е упражнил правомощия, с каквито не е разполагал, а именно връщане на доброволно предадена вещ-мобилен телефон, която е приобщена към образуваната проверка и преди случаят да е докладван на дежурен прокурор. С бездействието си служителят не е изпълнил и служебните си задължения, визирани в раздел II от специфична длъжностна

характеристика за длъжността заместник началник на РУ при СДВР с рег. № 513р-16647/12.06.2019г. - (Проверява и оценява съобщения и други материали, с оглед данни за извършени престъпления от общ характер, като съблюдава стриктно разпоредбите на НПК при изпълнение на задачи, свързани с разкриването на престъпления, съобразно компетентността и специализацията си). Комисар П. е следвало, но не е извършил проверка и оценка на съдържанието на записите в доброволно предадения мобилен телефон, относно данни за извършено престъпление от общ характер. Правомощие е правото-задължение на държавния служител да издава волеизявления, да извършва действия или бездействия с правно значение и последици. Тези правомощия се определят от функцията, която осъществява държавния служител и в съвкупността си съставляват рамките на неговата материална компетентност.

Съдът намира, че правилно е установено от Д. и ДНО дисциплинарно нарушение. Споделят се изводите, че към момента на действията на П. (инкриминираното деяние) 20.04.2019г. са налице условията за извършване на предварителна проверка, респ. за започване на досъдебно производство. Вярно е, че дисциплинареноразследващ орган сочи в процесната заповед, че законен повод по см. на чл. 208 от НПК и достатъчно данни по см. на чл. 211 от НПК е изготвянето на докладна записка с рег. № 8642/24.04.2019г. по описа на 02 РУ – СДВР. Безспорно обаче са налице данни, че по време на задържането на С. и Д. е имало информация, че в телефона на последната е имало записи, които са от значение за случая. Нещо повече, още при задържането на С. и Д. е следвало да бъдат дадени обяснения от полицейските служители и да бъдат изследвани записите на мобилния телефон и да се докладва на дежурния прокурор, който с постановление да образува досъдебно производство. Процесният мобилен телефон, приобщен към преписката е веществено доказателство, което съгласно от чл. 111, ал. 1 от НПК се пази докато завърши наказателното производство.

Съдът приема, че П., след като е позволил да бъдат изтрити записите от мобилен телефон І. 6, на М. Д. /съдържащи данни за действията на полицейските служители и задържаните лица/ и е разпоредил същият да бъде върнат на Д. по същество е нарушил служебните си задължения, визирани в раздел II от специфична длъжностна характеристика за длъжността заместник началник на РУ при СДВР с рег. № 513р-16647/12.06.2019г. - (Проверява и оценява съобщения и други материали, с оглед данни за извършени престъпления от общ характер, като съблюдава стриктно разпоредбите на НПК при изпълнение на задачи, свързани с разкриването на престъпления, съобразно компетентността и специализацията си).

В тази връзка съдът намира за уместно да посочи, че първото действие по ДП № 890/2019г. по описа на 02 РУ – СДВР е следвало да бъде при задържането на С. и Д. (разпит на свидетели), което не е сторено. По мнение на настоящият състав отново там е налице пропуск при упражняване на служебните си задължения на П..

Налага се извода, че е наложено дисциплинарно наказание е законосъобразно, като при определяне на размера му ДНО е извършил дължимата преценка по чл. 206, ал. 2 от ЗМвР, като не са допуснати

съществени процесуални нарушения в хода дисциплинарното производство, поради което подадената жалба срещу Заповед № 513з-6758/20.09.2019г. на Директора на СДВР следва да бъде отхвърлена.
Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 28-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. М. П. срещу Заповед № 513з-6758/20.09.2019г. на Директора на СДВР, с която на оспорвания е наложено дисциплинарно наказание „Писмено предупреждение“ за срок от 6 месеца, като неоснователна.

Решението е окончателно.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ: